

A ... Megyei Bíróság dr. Szöllősi László (1133 Budapest, Véső utca 4/d. II. em. 9.) szám alatti ügyvéd által képviselt ... (... szám alatti) felperesnek - dr. Bárányi Gyula (Pásztó, Fő út 20.) szám alatti ügyvéd által képviselt ... Kft. (...) szám alatti alperes ellen személyiségi jogok megsértése, kártérítés iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 76.200.- (Hetvenhatezer-kettőszáz) forint perköltséget, míg az államnak külön felhívásra 120.000.- (Egyszáz húszezer) forint feljegyzett eljárási illetéket.

Az ítélet ellen annak kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Fővárosi Ítéltáblához. A fellebbezést előterjesztő fél számára a fellebbezési eljárásban a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék az eljárás adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes édesapjának halálát követően 2002. december 13. napján a ...-i temetőben 25 évre megváltotta az ... megjelölésű 4 db sírhelyet, valamint az megjelölésű 3 db sírhelyet. A megváltási árat megfizette. A sírhelyek úgy kerültek megváltásra, hogy azok a család már elhunyt közeli hozzátartozói mellett helyezkedjenek el, mivel felperes és édesanyja, illetve felperes testvérének szándéka az volt, hogy közeli hozzátartozói mellett, illetve velük egy helyen kerüljenek eltemettetésre. A megváltott 7 db sírhelyből 2 db felperes családja részéről már elfoglalásra és kialakításra került.

2010. nyarán a felperes által korábban megváltott ... számú sírhelyen idegen személy eltemettetése történt. A felperes ezt tapasztalva a temetőörhöz fordult, ahol a nyilvántartás az ún. sírboltkönyv megtekintése alapján megállapították, hogy a felperes által megváltott sírhelyre valóban tévesen adták ki a temetési engedélyt.

A felperes a ...-i temetőt üzemeltető alperessel peren kívül egyeztetést folytatott le, azonban igényét az alperes elutasította.

A felperes kereseti kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben, kereseti kérelmének jogalapját a Ptk.75. §-ában jelölte meg. Kérte, hogy a bíróság állapítsa meg felperes személyhez fűződő jogának megsértését, továbbá kötelezze alperest, hogy felperes részére okozott nem vagyoni kár ellenértékeként fizessen meg 2 millió forintot, valamint ezen összeg Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott késedelmi kamatát. A kamatfizetés kezdő időpontját azon időponttól kérte megállapítani, amely napon a felperes által megváltott sírhelyen a temetkezés történt. Amennyiben

ez nem lehetséges, úgy 2010. augusztus 9. napjától kérte a kamatfizetési kötelezettség megállapítását. Kérte alperes kötelezését perköltségeinek megfizetésére is.

A felperes előadta kereseti kérelme körében, hogy a család kifejezett óhaja volt az, hogy az apai és anyai nagyszülők, illetve felperes édesapjának közelébe kíván temetkezni mind felperes és házastársa, mind felperes testvére és házastársa. Az édesanyjuk is ezen sírhelyek közvetlen közelében váltott sírhelyet saját maga számára.

A 2010. augusztus 9-én észlelt temetkezés miatt lényegében a többi sírhely használata is lehetetlenné vált, mivel a síremlék közvetlenül a felperes nagyszüleinek síremléke mellett került kialakításra, míg a másik sorban megváltott sírhelyek azért váltak használhatatlanná, mivel a síremléke túlnyúlik a vele egy sorban lévő sírhelyeken és így már nincs meg a kellő távolság a sírhelyek között. A felperes az őt ért személyiség jogsértésként egyrészt a kegyeleti jogsértést jelölte meg hivatkozva arra, hogy a felperes már elhunyt édesapjának azon életében kinyilvánított akarata már nem valósulhat meg, hogy a gyermekei a közelében temetkezzenek el, míg sérült a felperesnek a sírhely megválasztásához való joga, illetve a már megváltott sírhely feletti rendelkezési joga. Hivatkozott a felperes a temetőkről és temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény 18. §-ában foglaltakra, továbbá 12. §-ára és 19. § (2) bekezdésében foglaltakra is, illetve ezen törvény végrehajtási rendeletének 30. §-ában foglaltakra is.

Az alperes a felperesi kereset elutasítását kérte. Elismerte, hogy a felperes által megváltott sírhelyek egyikére 2010. VI. 30. napján temetés történt, az oda eltemetett személy ... volt. Nem vitatta azt sem, hogy a felperes megváltotta és kifizette az ... megjelölésű 4 db, valamint az ... megjelölésű 3 db sírhelyet a temetőben. Ugyanakkor hivatkozott arra, hogy a temetőkről és temetkezésről szóló 1990. évi XLIII. törvény végrehajtására kiadott 145/1999. (X.1.) Korm. rendelet 30. § (30) bekezdése szerint az elhunytat a kötelezett kérelmére az általa megjelölt temetési helyre kell temetni, ha az elhalálozás helye szerinti település köztemetőjében megjelölt temetési hely felett a kérelmezőnek rendelkezési joga van. Erre figyelemmel megítélése szerint a felperest is kötelezettség terhelte, méghozzá az általa megváltott sírhely megjelölése tekintetében. A felperest mulasztás terheli, hiszen nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben az általában elvárható, nem jelölte ki, hogy a korábban általa megváltott sírhelyek felett kizárólagos rendelkezési jogosultsága van. Vitatta, hogy sérült volna a kegyeleti jog gyakorlásának a lehetősége, továbbá azt is, hogy ezen körülmény megalapozza a nem vagyoni kártérítési igényt. Hivatkozott arra, hogy a jogellenes magatartás hiányzik, illetve nem létezik a kár, és a kettő között okozati összefüggés sincs.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A temetőkről és temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. tv. 18. § (1) bekezdése értelmében a temetőben - kegyeleti jogok gyakorlása céljából - a temetési helyekről az üzemeltető nyilvántartásokat vezet. A sírboltokról szóló nyilvántartás vezetésére a sírbolt könyv, az egyéb temetési helyek nyilvántartására nyilvántartó könyv szolgál.

A (2) bekezdése értelmében a nyilvántartó könyv a következő adatokat tartalmazza: folyószám, a temetés, urna elhelyezés, vagy hamvak szétszórásának napja, az elhalt családi neve és utóneve, születési, családi és utóneve, születési helye, anyja neve, utolsó lakóhelyének címe, az elhalálozás időpontja, a sírhely tábla, sírhelysor, temetési hely száma, valamint az eltemetett, illetve a temetési hely felett rendelkezni jogosult személy neve, lakcíme és a síremlékre vonatkozó bejegyzések.

Ugyanezen törvény 1. § (1) bekezdés értelmében a tisztességes és méltó temetés, valamint a halottak nyughelye előtt a tiszteletadás joga mindenkit megillet. A (2) bekezdés értelmében a végső

nyughely megválasztásában és a temetés lebonyolításában az abban közreműködők és az eltemettetők az elhunyt életében tett rendelkezésére figyelemmel kötelesek együttműködni.

A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 145/1999. (X.1.) Korm. rendelet 30. § (3) bekezdése értelmében az elhunytat a kötelezett kérelmére az általa megjelölt temetési helyre kell temetni, ha az elhalálozás helye szerinti település köztemetőjében megjelölt temetési hely felett a kérelmezőnek rendelkezési joga van.

A törvényszék elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a kegyeleti jogsértés jelen esetben megállapítható-e avagy sem.

Figyelemmel arra, hogy a felperes az alperessel egyezően adta elő azt, hogy az általa megváltott üres sírhelyre történt 2010. június 30-án az idegen személy temetése, megállapítható, hogy a temetéssel elhunyt személy kegyeleti joga nem sérült. A polgári jog valóban védelemben részesíti az elhunyt személy emlékét, mint kegyeleti jogot, és e körben a hozzátartozónak bírósághoz fordulási lehetőséget biztosít a személyiségi jogsértés körében. Jelen esetben azonban önmagában az, hogy a felperes nem tud eleget tenni édesapja azon akaratának, hogy a családtagjai közelében temetkezzenek, a kegyeleti jog megsértésére nem alkalmas. Önmagában a felperes nagyszüleinek kegyeleti jogát nem sérti az, hogy a sírhelyük melletti sírhelyben másik személy került eltemettetésre. Erre figyelemmel a kegyeleti jogsértés nem állapítható meg.

A felperes személyiségi jogsértésként hivatkozott arra, hogy meghíúsult a sírhely megválasztásához, valamint a megváltott sírhely feletti rendelkezéshez való joga. A megyei bíróság megítélése szerint azonban - bár a Ptk. a személyiségi jogokat, amelyek a polgári jog védelme alatt állnak, nem nevesíti teljes körűen - a felperes által megjelöltek a személyiségi jogok körébe nem tartoznak. A sírhely feletti rendelkezési jog egyfajta dologi jognak tekinthető, nem a személyiségi jogvédelem körébe tartozik.

Önmagában pedig az, hogy a felperes nem temetkezhet az általa eredetileg eltervezett helyre, semmiképpen nem valósított meg olyan jogsértést, amely alapján személyiségi jogra hivatkozva a felperes nem vagyoni kártérítést követelhetne.

Az alperesi védekezés körében kifejti a törvényszék, hogy a felperes azzal, hogy nem jelölte ki az általa megváltott sírhelyeket, nem követett el mulasztást, az alperes által vezetett nyilvántartások azok, amelyek bizonyítani hivatottak, hogy mely sírhelyek kerültek már megváltásra, mely sírhelyek felett van valamely személynek rendelkezési joga és melyek a szabad sírhelyek. Az alperes jogellenes magatartása azáltal, hogy a felperes által megváltott sírhelyre a temetési engedélyt idegen személy részére kiadta, megvalósult, azonban a felperes az eljárás során nem tudott olyan személyiségi jogsértést bizonyítani a felperesi érdekkörben, amely alapján a felperesnek az életkörülményei oly módon változtak volna meg, hogy az alapján nem vagyoni kártérítésre tarthatna igényt. Az idegen sírhely kialakításáért pedig - ami a további sírhelyek használatát lehetetleníti el - nem az alperes tartozik felelősséggel.

Megjegyzi a törvényszék, hogy a magyar jogrendszer jelenlegi szabályozása az un. fájdalomdíj intézményét nem ismeri, a felperes pedig az eljárás során vagyoni kártérítés iránti igényt nem támasztott az alperessel szemben.

Mindezekre figyelemmel a törvényszék a felperes keresetét mint megalapozatlant, elutasította.

A felperes pervesztessége folytán köteles megfizetni az alperes perköltségét, amely az alperesi ügyvédi munkadíjat tartalmazza. A törvényszék eltért az alperes által csatolt megállapodásban foglaltaktól az ügyvédi munkadíj megállapítása során és a megtartott tárgyalások számára, az alperesi képviselő munkavégzésére figyelemmel a rendelkező részben írt perköltség, mint ÁFA-val növelt ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte a

Pp. 78. § alapján a pervesztes felperest alperes felé.

A felperes a per illeték feljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére is köteles pervesztessége folytán az állam felé.

A fellebbezési lehetőség a Pp. 233. §-án, a tájékoztatás a Pp. 73/A. és 256/A. §-án alapul.

..., 2012. február 2.

... dr. ...sk.
eljáró bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő